

Kasper spreekt af

KOORTS EN EENZAAMHEID

Op mijn 49ste verjaardag lag ik zwelgend van zelfmedelijden in bed. Ik was gevelde door corona. Mijn kind was bij haar moeder en het toegestane verjaardagsbezoek van maximaal drie had afgezegd. Iedereen was ineens toch te druk. December 2020 was een eenzame rotmaand. Met veel tijd om na te denken pestte ik mezelf: 'Hier lig jij dan, stumperige co-ouder van bijna 50 met je middle-of-the-road-besmetting. Een jaar single al weer. Is dit wat het is, je leven?' Die dag werd het begin van een interessante nieuwe levensfase. In bed besloot ik om weer een gooi naar liefde te gaan doen. Alleen was alles dicht en was ik besmettelijk. De enige mogelijkheid zou online zijn. Gedurende de tien jaar ervoor was het niet nodig geweest om te daten, ik bevond mij immers in een trouwe liefdesrelatie, maar nu was mijn hele wereld anders. Tijdens m'n tienjarige afwezigheid op de liefdesmarkt hadden de onlineplatformen een enorme vlucht genomen, hoorde ik van zich suf datende vrienden. Het was al meer dan normaal voor velen. Wat weerhield mij?

Het zal de combinatie van koorts en eenzaamheid geweest zijn die mij de impuls gaf om voor de vierde keer in mijn leven voor scheepsrecht in de liefde te gaan. En niet voor de vluchtige flirt, maar de Grote, Allesomvattende Liefde, zoals ik die al drie keer eerder gekend had. De hunkering naar dat unieke gevoel steeg mee met elke tiende graad op mijn thermometer. 'Ware verlieftheid is toch als zalige koorts?', raaskalde ik

Cabaretier Kasper van Kooten is op zoek naar een nieuwe, grote liefde. Hij doet hier verslag van zijn tocht.

FOTO LINA SELG

Kasper van Kooten

tegen mezelf, 'het ligt online voor het grijpen, waar wacht je nog op?!' Wat mijn tintelende zin om nieuwe mensen te ontmoeten extra aanwakkerde was dat ik ook al maanden mijn vak als cabaretier niet meer normaal kon uitoefenen. Mijn werk bestaat naast schrijven vooral uit reizen naar een plek waar mensen samenkomen om zich door mij de mooiste avond van de week te laten bezorgen. De sluiting van de podia maakte mij de eenzaamste man die ik ooit was geweest en de hunkering om iemand alles te gaan geven, of dat een zaal vol individuen of één enkele vrouw betrof, werd met de minuut sterker in dat grote, klamme bed. Vreemd genoeg had ik er rotsvast vertrouwen in dat ergens nog een echte liefde voor mij rondliep, dus ik pakte mijn smartphone en maakte een profiel op Inner Circle (waarvan de naam mij nogal corporaal voorkwam). Dit platform kreeg ik aanbevolen door een

vriendin als 'iets minder plat dan het wat meer op korte avontuurtjes gerichte Tinder, waar vooral twintigers op huishouden'. Ik nam direct een betaald abonnement, want op de een of andere manier ben ik daar zeer vatbaar voor; het extra gevoel van vertrouwen dat ik als lid serieus genomen word. Daarbij kon je zonder abonnement niet bij 'belangrijke functies', en ik wil altijd en overal bij alle belangrijke functies kunnen. Zeker als het om de liefde gaat. Tien minuten later lag ik mezelf te keuren voor online publicatie: 'deze foto is mooi, maar ook wat ijdel. Toch ben ik het echt en hij is recent. Ik hoef me toch nergens voor te schamen? Oeps, hij staat er al op. Hmm, oké. Mijn leeftijd correct? Wil ik dat ze die zien, kan die aan of uit? Waar zit die knop... sta ik nog wel op onzichtbaar? Nog met hobby's smokkelen: dat ik wél van festivals hou, ofzo? Fijn: alleen voornamen! Zal ik Kas of Kasper doen? Of Peter? Als ze me herkennen, maakt dat uit? Ben ik niet te vertrouwen omdat ik soms acteer voor mijn werk? Nee, wat ze zien is wat ze krijgen. Ik wil volledig eerlijk zijn en vooral eerlijk krijgen.'

Ik kreeg een zweetaanval, een hoestbui en een flauwte

Ineens brak er iets in mij. Het werd zo beangstigend duidelijk wat ik aan het doen was: publiekelijk op zoek naar een partner. Voor de besluiteloze levensgenieter die ik ben zou het ook heel ingewikkeld kunnen gaan uitpakken; die enorme keuze aan liefdespartners. Had ik hier wel tijd voor? Ik kreeg een zweetaanval, een hoestbui en een flauwte. Ik kon beter even gaan liggen. Maar ik lag al. Vier paracetamol en vier uur later werd ik wakker en deed een nieuwe frisse poging om mezelf te keuren als datemateriaal. Ja, dit was oké: 'Kasper, 49. Performer. Vader. Kan niet, bestaat niet.' Hier moest men het maar mee doen. En ik ook. Natuurlijk waren er zenuwen, maar tegelijk het sensationele gevoel van een vrije val in een nieuwe wereld. Klik, daar ging ik, de markt op vanuit bed! 'Gefeliciteerd: je profiel is zichtbaar!' En zo werd mijn 49ste verjaardag, mijn online-dategeboorte. Wat hier de komende weken volgt is een verslag van de met eeuwige twijfel en bijzondere ervaringen doorspekte zoektocht naar een nieuwe ware liefde.